

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0320/2012

15.10.2012

***I

BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)

(COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Tadeusz Zwiefka

(Omarbetning – artikel 87 i arbetsordningen)

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till ett förslag till akt

Parlamentets ändringsförslag till ett förslag till akt ska markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i förslaget till akt. Med kursiv stil markeras ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan texten färdigställs (exempelvis om det i en språkversion förekommer uppenbara fel eller saknas ord eller textavsnitt). De berörda avdelningarna tar sedan ställning till dessa korrigeringsförslag.

Texten i hänvisningen ovanför ett ändringsförslag till en befintlig akt, som förslaget till akt är avsett att ändra, innehåller en tredje och en fjärde rad. Den tredje raden anger den befintliga akten och den fjärde vilken bestämmelse i denna som ändringsförslaget avser. Om parlamentet önskar ändra delar av en bestämmelse i en befintlig akt som inte ändrats i förslaget till akt, ska dessa markeras med ***fet stil***. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...].

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING.....	137
BILAGA: YTTRANDE FRÅN DEN RÅDGIVANDE GRUPPEN, SAMMANSATT AV DE JURIDISKA AVDELNINGARNA VID EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN.....	140
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSLSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR	142
ÄRENDETS GÅNG	146

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning) (COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2010)0748) och kommissionens konsekvensbedömning (SEC(2010)1547),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 67.4 och 81.2 a, c och e i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0433/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av det motiverade yttrandet från den nederländska första och andra kammaren, som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 5 maj 2011¹,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter²,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den ... att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0320/2012), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

---

¹ EUT C 218, 23.7.2011, s. 78.

² EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Ändringsförslag 1

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG*

till kommissionens förslag

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr .../2012

av den

**om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på
privaträttens område
(Omarbetning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 67.4
och 81.2 a, c och e,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

---

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen **■**.

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och
av följande skäl:

- (1) *Den 21 april 2009 antog kommissionen en rapport³ om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁴. I rapporten fastslogs att förordningen generellt fungerar tillfredsställande, men att det vore önskvärt att förbättra tillämpningen av vissa bestämmelser, att underlätta den fria rörligheten för domar ytterligare och att stärka möjligheterna till rättslig prövning. Eftersom en rad ändringar kommer att göras bör den förordningen av tydlighets skäl omarbetas.*

---

¹ EUT C 218, 23.7.2011, s. 78.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den ...[(EUT...)] [(ännu ej offentliggjord i EUT)] och rådets beslut av den ...

³ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (COM(2009)0174).

⁴ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (1a) *Vid sitt möte i Bryssel den 10–11 december 2009 antog Europeiska rådet ett nytt flerårigt program, kallat Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd¹ (nedan kallat programmet). I programmet ansåg Europeiska rådet att processen med upphävandet av alla mellanliggande åtgärder (exekvaturförfarandet) bör fortsätta under den period som programmet omfattar. Samtidigt bör upphävandet av exekvaturförfarandet även åtföljas av en rad garantier.*
- (2) Unionen har som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ***bland annat genom att underlätta*** tillgången till prövning, särskilt genom principen om ömsesidigt erkännande av domar och andra avgöranden av rättsliga myndigheter på det civilrättsliga området. ***I syfte*** att gradvis ■ upprätta ett sådant område bör unionen ■ besluta om åtgärder rörande samarbete i civilrättsliga ärenden ***med gränsöverskridande verkan***, särskilt när detta behövs för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (3) Vissa olikheter i medlemsstaternas bestämmelser om domstols behörighet och om erkännandet av domar hindrar den inre marknaden från att fungera väl. Det är därför nödvändigt att införa bestämmelser som gör reglerna om behörighetskonflikter på privaträttens område mer enhetliga, så att domar ***som meddelats i en medlemsstat*** kan erkännas och verkställas enkelt och snabbt.

---

¹ *EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.*

- (4) *Sådana bestämmelser ingår i* det civilrättsliga samarbetet i enlighet med artikel 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (5) För att uppnå målet *om fri rörlighet för* privaträttsliga domar är det nödvändigt och lämpligt att reglerna om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar fastställs i en unionsrättsakt som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.

■ **(har flyttats till skäl 27a)**

- (7) Den 27 september 1968 ingick de dåvarande medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, inom ramen för artikel 293 fjärde strecksatsen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, senare ändrad genom konventioner om nya medlemsstaters anslutning till denna konvention (nedan kallad *1968 års Brysselkonvention*)¹. Den 16 september 1988 ingick *de dåvarande* medlemsstaterna *i Europeiska gemenskaperna* och *vissa Efta-stater* Luganokonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (*nedan kallad 1988 års Luganokonvention*)², som är en parallellkonvention till 1968 års Brysselkonvention. *Den 1 februari 2000 blev 1988 års Luganokonvention tillämplig på Polen.*

---

¹ EGT L 299, 31.12.1972, s. 32; EGT L 304, 30.10.1978, s. 1; EGT L 388, 31.12.1982, s. 1; EGT L 285, 3.10.1989, s. 1; EGT C 15, 15.1.1997, s. 1. Se konsoliderad version i EGT C 27, 26.1.1998, s. 1.

² *EGT L 319, 25.11.1988, s. 9.*

- (8) Den 22 november 2000 antog rådet förordning (EG) nr 44/2001, som ersatte *1968 års* Brysselkonvention på *de territorier i medlemsstaterna som omfattas av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt*, i förbindelserna mellan alla medlemsstater utom Danmark. Genom beslut 2006/325/EG¹ ingick unionen ett avtal med Danmark för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i förordning nr 44/2001 i Danmark. 1988 års Luganokonvention reviderades genom *konventionen* om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område², som *undertecknades i Lugano* den 30 oktober 2007 mellan unionen, Danmark, *Island, Norge* och *Schweiz (nedan kallad 2007 års Luganokonvention)*. ■
- (8a) *1968 års* Brysselkonvention bör fortsätta att tillämpas på de territorier i medlemsstaterna som faller inom denna konventions territoriella tillämpningsområde och som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. **(tidigare skäl 30)**

■

---

¹ EUT L 120, 5.5.2006, s. 22.

² EUT L 147, 10.6.2009, s. 5.

- (10) Tillämpningsområdet för denna förordning bör täcka de väsentliga delarna av privaträtten utom vissa väl definierade delar, ***i synnerhet underhållsskyldighet, som bör undantas från den här förordningens tillämpningsområde till följd*** av antagandet av rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet¹ .
- (10a) ***I denna förordning bör domstolar i medlemsstaterna avse domstolar som är gemensamma för flera medlemsstater, som exempelvis Beneluxdomstolen, när de är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning. Därför bör domar som meddelas av sådana domstolar erkännas och verkställas i enlighet med denna förordning.***
- (11) Denna förordning ***bör inte vara tillämplig på skiljeförfaranden*** . ***Ingenting i denna förordning bör hindra en medlemsstats domstol, vid vilken talan väcks angående en tvist som omfattas av ett skiljeavtal mellan parterna, från att hänvisa parterna till skiljeförfarande eller att vilandeförklara eller avvisa talan eller undersöka om skiljeavtalet är ogiltigt, utan verkan eller ogenomförbart i enlighet med den aktuella medlemsstatens lagstiftning.***

---

¹ EUT L 7, 10.1.2009, s. 1.

- (11a) En dom från en medlemsstats domstol om huruvida ett skiljeavtal är ogiltigt, utan verkan eller ogenomförbart bör inte omfattas av denna förordnings bestämmelser om erkännande och verkställighet oberoende av om domstolen avgjorde detta som en huvudfråga eller som en incidensfråga.*
- (11b) Om en domstol, som är behörig enligt denna förordning eller nationell lagstiftning, däremot har fastställt att ett skiljeavtal är ogiltigt, utan verkan eller ogenomförbart bör detta inte hindra domstolens dom i sakfrågan från att erkännas och, i förekommande fall, verkställas i enlighet med denna förordning. Detta bör inte påverka behörigheten för medlemsstaternas domstolar att besluta om erkännande och verkställighet av skiljedomar i enlighet med konventionen om erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar, undertecknad i New York den 10 juni 1958 (nedan kallad 1958 års New York-konvention), som har företräde framför denna förordning.*

- (11c) *Denna förordning bör inte vara tillämplig på ett käromål eller ett förfarande som rör i synnerhet inrättandet av en skiljedomstol, skiljemännens befogenheter, genomförandet av ett skiljeförfarande eller någon annan aspekt av ett sådant förfarande, och inte heller på något käromål eller någon dom som rör ogiltigförklaring, prövning, överklagande, erkännande eller verkställighet av en skiljedom.*
- (11d) *Det måste finnas en anknytning mellan de förfaranden som omfattas av denna förordning och medlemsstaternas territorium. Gemensamma behörighetsbestämmelser bör därför i princip tillämpas när svaranden har hemvist i en medlemsstat.*
- (11e) *Svarande som inte har hemvist i en medlemsstat bör i allmänhet omfattas av de nationella behörighetsbestämmelser som gäller i den medlemsstat där talan väcks.*
- (11f) *För att skydda konsumenternas och arbetstagarnas intressen, garantera behörigheten för medlemsstaternas domstolar i de fall där de har exklusiv behörighet samt respektera parternas rätt att själva avtala om behörig domstol, bör emellertid vissa av denna förordnings behörighetsbestämmelser tillämpas oavsett var svaranden har hemvist.*

- (12) Behörighetsbestämmelserna bör uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på den allmänna principen om svarandens hemvist. Det bör alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till parternas rätt att själva avtala om behörig domstol gör det berättigat att använda något annat *anknytningskriterium*. I fråga om juridiska personer måste hemvisten kunna bestämmas på ett objektivt sätt så att de gemensamma reglerna blir överskådliga och behörighetskonflikter kan undvikas.
- (13) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig bör kompletteras med alternativa behörighetsgrunder i de fall där det finns en nära anknytning mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att underlätta rättskipningen. Detta anknytningskriterium bör garantera rättssäkerheten för svaranden genom att förhindra att vederbörande kan stämmas inför rätta i en medlemsstat som han eller hon inte rimligen kunde förutse. Detta är viktigt, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetskyddet, inbegripet förtal.

- (13a) *Den som äger kulturföremål enligt definitionen i artikel 1.1 i rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium¹, bör i enlighet med denna förordning kunna inleda ett tvistemål för att utifrån ägandet kräva tillbaka kulturföremålet i någon av domstolarna för den ort där kulturföremålet finns vid tidpunkten då talan väcks. Dessa förfaranden bör inte påverka de förfaranden som inleds i enlighet med direktiv 93/7/EEG.*
- (14) Vid försäkrings-, konsument- och anställningsavtal bör den svagare parten skyddas genom behörighetsbestämmelser som är förmånligare för dennes intressen än de *allmänt tillämpliga* bestämmelserna.
- (15) Parternas rätt att själva avtala om behörig domstol bör respekteras med förbehåll för de exklusiva behörighetsgrunderna i denna förordning, utom när det gäller försäkrings-, konsument- och anställningsavtal, där endast begränsad autonomi medges.

---

¹ EGT L 74, 27.3.1993, s. 74.

(15a) När det är fråga om huruvida ett avtal om behörig domstol till förmån för en domstol eller domstolarna i en medlemsstat är ogiltigt bör frågan avgöras i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den domstol eller de domstolar som anges i avtalet finns. I hänvisningen till lagstiftningen i den medlemsstat vars domstol eller domstolar anges i avtalet bör den statens lagvalsregel finnas med.

■

(18) För att rättskipningen ska fungera väl, måste man minimera möjligheten för samtidiga förfaranden och se till att oförenliga domar inte meddelas i två medlemsstater. Det **bör** finnas klara och effektiva regler för att avgöra frågor om litispendens och mål som har samband med varandra och för att undanröja problem som härrör från nationella skillnader när det gäller att fastställa vid vilken tidpunkt talan väckts. Den tidpunkten bör ges en autonom definition i denna förordning.

- (19) *För att göra exklusiva avtal om val av behörig domstol effektivare och förhindra rättegångsmissbruk måste det finnas möjlighet att göra undantag från den allmänna litispendensmekanismen för att på ett tillfredsställande sätt kunna hantera en viss situation där det kan förekomma samtidiga förfaranden. En sådan situation uppstår när talan väcks vid en domstol som inte anges i ett exklusivt avtal om domstols behörighet och talan därefter väcks vid den domstol som anges i avtalet i samma ärende och mellan samma parter. I det fallet bör den domstol där talan först väcktes vara skyldig att låta handläggningen av målet vila så snart talan väcks vid den domstol som anges i avtalet och fram till dess att den sistnämnda domstolen meddelar att den inte har behörighet enligt det exklusiva avtalet om val av domstols behörighet. Detta är nödvändigt för att säkerställa att den domstol som anges i avtalet i denna situation får företräde och kan bestämma om avtalet är giltigt och i vilken utsträckning avtalet ska gälla i det konkreta ärendet. Den domstol som anges i avtalet bör kunna fortsätta handläggningen av målet oavsett om den andra domstolen redan har beslutat att låta handläggningen vila eller inte.*
- (19a) *Den bestämmelse som beskrivs i skäl 19 bör inte gälla om parterna har ingått motstridiga exklusiva avtal om domstols behörighet eller om talan först har väckts vid en domstol som anges i ett sådant avtal. I dessa fall bör denna förordnings allmänna litispendensregel gälla.*

-
- (21) *Denna förordning bör föreskriva en flexibel mekanism som gör det möjligt för medlemsstaternas domstolar att ta hänsyn till pågående förfaranden vid domstolar i tredjeländer, varvid särskilt avseende bör fästas vid **huruvida en dom som meddelats i ett tredjeland kommer att kunna erkännas och verkställas i en viss medlemsstat enligt den medlemsstatens lagstiftning och genom** en korrekt rättskipning ■ .*
- (21a) *När domstolen i den berörda medlemsstaten beaktar en god rättskipning under de omständigheter som beskrivs i skäl 21 bör den bedöma samtliga omständigheter i det särskilda fallet, bland annat sambandet mellan fakta i målet, berörda parter och det berörda tredjelandet, hur långt förfarandena i tredjelandet har kommit när förfaranden inleds vid en domstol i medlemsstaten och huruvida domstolen i tredjelandet kan förväntas meddela en dom inom en rimlig tid.*
- (21b) *Bedömningen kan också avse huruvida domstolen i tredjelandet har exklusiv behörighet att väcka talan, i det fall att en domstol i en medlemsstat skulle ha exklusiv behörighet.*

- (22) Begreppet interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, bör *exempelvis* inbegripa beslut om åtgärder som syftar till att skaffa fram information eller säkra bevisning ■ i den mening som avses i artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter¹. *Det* bör inte inbegripa åtgärder som inte har karaktär av säkerhetsåtgärder, till exempel beslut om hörande av vittne ■. *Detta bör inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur*².
- (23) Det ömsesidiga förtroendet mellan de rättsvårdande myndigheterna i unionen *gör det berättigat att tillämpa principen att domar som har meddelats i en medlemsstat bör erkännas utan att det ska behövas något särskilt förfarande*. Målet att minska tidsåtgången och kostnaderna i gränsöverskridande tvister *gör det dessutom berättigat att avskaffa kravet på en verkställighetsförklaring* innan verkställighet kan ske i den medlemsstat där *talans väcks*. *Följaktligen* bör en dom som har meddelats av domstolarna i en medlemsstat ■ behandlas som om den hade meddelats i den medlemsstat där *erkännande åberopas eller* verkställighet begärs. ■
- (23a) *För att uppnå fri rörlighet för domar bör en dom som meddelats i en medlemsstat erkännas och verkställas i en annan medlemsstat även om domen har meddelats mot en person som inte har hemvist i en medlemsstat.*

---

¹ EUT L 157, 30.4.2004, s. 45.

² EGT L 174, 27.6.2001, s. 1.

- (23b) *Om en dom inbegriper en åtgärd eller ett beslut som inte föreskrivs i den anmodade medlemsstatens lagstiftning bör åtgärden eller beslutet, liksom de rättigheter som fastställs i dem, i möjligaste mån anpassas till en åtgärd eller ett beslut som enligt den medlemsstatens lagstiftning har motsvarande verkan och eftersträvar liknande mål. Hur anpassningen ska ske, och av vem, bör beslutas av varje enskild medlemsstat.*
- (23c) *Direkt verkställighet i den anmodade medlemsstaten av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat utan en verkställighetsförklaring bör inte äventyra respekten för rätten till försvar. Därför bör den person mot vilken verkställighet begärs kunna ansöka om att erkännandet och/eller verkställigheten av domen vägras om vederbörande anser att någon av grunderna för att vägra erkännande föreligger. En sådan grund skulle kunna vara att vederbörande inte hade möjlighet att förbereda sitt svaromål då domen meddelades i dennes utevarorörande ett civilrättsligt anspråk med koppling till ett brottmål. Det skulle också kunna vara en grund som åberopas på grundval av ett avtal som ingåtts mellan den anmodade medlemsstaten och ett tredjeland i enlighet med artikel 59 i 1968 års Brysselkonvention.*

- (23d) *Den part som överklagar verkställigheten av en dom som meddelats i en annan medlemsstat bör i möjligaste mån, i enlighet med den anmodade medlemsstatens rättssystem, utöver de grunder för vägran som fastställs i denna förordning, kunna åberopa de grunder för vägran som finns att tillgå i nationell lagstiftning för samma förfarande och inom de tidsfrister som fastställs i den lagstiftningen.*
- (23e) *Erkännande av en dom bör dock vägras endast om en eller flera av de grunder som fastställs i denna förordning föreligger.*
- (23f) *Om det gjorts en ansökan om att vägra verkställighet av en dom bör domstolarna i den anmodade medlemsstaten, under hela den tid det tar att handlägga en sådan ansökan, inklusive ett eventuellt överklagande, kunna tillåta att verkställandet fortskrider, under förutsättning att verkställandet begränsas eller att det ställts en säkerhet.*
- (23g) *För att underrätta den person mot vilken verkställighet begärs om verkställigheten av en dom som meddelats i en annan medlemsstat, bör det intyg som inrättas genom denna förordning, om så krävs åtföljt av domen, delges den personen inom rimlig tid före den första verkställighetsåtgärden. Med den första verkställighetsåtgärden bör avses den första verkställighetsåtgärden efter delgivningen.*

-
- (25) ■ När *interimistiska* åtgärder, *inbegripet säkerhetsåtgärder*, beslutas av en domstol som är behörig att pröva *målet* i sak bör det säkerställas att åtgärderna omfattas av fri rörlighet *enligt denna förordning*. *Interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, som beslutats av en sådan domstol utan att svaranden kallats att inställa sig bör dock inte erkännas och verkställas enligt denna förordning, såvida inte den dom som inbegriper åtgärden delges svaranden före verkställandet. Detta bör inte hindra att sådana åtgärder erkänns och verkställs enligt nationell lagstiftning*. Om *interimistiska* åtgärder, *inbegripet säkerhetsåtgärder*, beslutas av en domstol *i en medlemsstat* som inte är behörig att pröva *målet* i sak bör verkningarna av dessa *enligt denna förordning* vara begränsade till den berörda medlemsstatens territorium. ■
- (26) Kontinuiteten mellan *1968 års* Brysselkonvention, *förordning (EG) nr 44/2001* och denna förordning bör säkerställas, och övergångsbestämmelser bör därför införas. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller *hur Europeiska unionens domstol tolkar 1968 års* Brysselkonvention och de förordningar som ersätter den.

- (26a) Respekten för medlemsstaternas internationella åtaganden innebär att denna förordning inte bör påverka konventioner som medlemsstaterna anslutit sig till och som gäller särskilda rättsområden. **(tidigare skäl 32)**
- (26b) *Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt fördragen bör denna förordning inte påverka tillämpningen av de bilaterala konventioner och avtal mellan ett tredjeland och en medlemsstat som ingicks före ikraftträdandet av förordning (EG) nr 44/2001 som gäller frågor som regleras i denna förordning.*
- (26c) *I syfte att garantera att de intyg som enligt denna förordning ska användas i samband med erkännandet eller verkställandet av domar, officiella handlingar samt inför domstol ingångna förlikningar hålls uppdaterade bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna I och II till denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.*
- (27) *I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheterna och iakttas de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan. ■*
- (27a) *Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.*

- (28) Förenade kungariket och Irland deltog på grundval av artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning ■ , fogat till fördraget om Europeiska unionen *och det dåvarande* fördraget om *upprättandet av Europeiska gemenskapen*, i antagandet och tillämpningen av förordning (EG) nr 44/2001. I enlighet med *artikel 3 i protokoll nr 21* om Förenade kungarikets och Irlands ställning *med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa*, fogat till fördraget om Europeiska unionen och *till* fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning ■ .
- (29) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i *protokoll nr 22* om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som ■ varken är bindande för eller tillämplig i Danmark, dock utan att detta påverkar Danmarks möjlighet att tillämpa ändringarna av förordning (EG) nr 44/2001, i enlighet med artikel 3 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹, *som ingicks den 19 oktober 2005*.

■

---

¹ EUT L 299, 16.11.2005, s. 62.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
TILLÄMPNINGSOMRÅDEN OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Denna förordning är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor *eller statens ansvar för handlingar eller underlåtenhet vid utövandet av offentliga maktbefogenheter ("acta jure imperii")*.
2. Denna förordning är inte tillämplig på
  - a) fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden *eller förmögenhetsförhållanden avseende förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har samma verkan som äktenskap*,
  - b) konkurs, ackord och liknande förfaranden,

- c) social trygghet,
- d) skiljeförfaranden ■ ,
- e) underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svågerlagsförhållande,
- f) *testamenten och succession, inbegripet underhållsskyldighet som har sin grund i dödsfall.*

■

Artikel 2

I denna förordning avses med

- a) dom: varje avgörande som har meddelats av en domstol i *en medlemsstat* oavsett dess rubricering, *såsom dom, beslut, förordnande om verkställighet, samt* domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.

I kapitel III avses med dom även beslut om interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, som beslutas av en domstol som enligt denna förordning är behörig att pröva saken. Begreppet omfattar *inte en interimistisk åtgärd, inbegripet säkerhetsåtgärd*, som beslutas utan att svaranden kallats att inställa sig, *såvida inte den aktuella domen har delgivits* svaranden *före verkställandet*.

I

- d) förlikning inför domstol: en förlikning som har godkänts av en domstol *i en medlemsstat* eller ingåtts inför en domstol *i en medlemsstat* i samband med domstolsförhandlingarna.
- e) officiell handling: en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling i ursprungsmedlemsstaten och vars äkthet
  - i) avser handlingens underskrift och innehåll, och
  - ii) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan myndighet som bemyndigats för ändamålet.

- f) ursprungsmedlemsstat: den medlemsstat där domen har meddelats, förlikningen har godkänts eller ingåtts eller den officiella handlingen *formellt* har upprättats *eller registrerats*.
- g) *anmodad medlemsstat*: medlemsstat i vilken *erkännande av dom åberopas eller, i förekommande fall, medlemsstat i vilken* verkställighet av en dom, en förlikning eller en officiell handling begärs.
- h) ursprungsdomstol: den domstol som har meddelat *den* dom *för vilken erkännande åberopas och/eller för vilken verkställighet söks*.

Artikel 2a

I denna förordning avses med domstol följande myndigheter i den mån de är behöriga i frågor som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning:

- a) *I Ungern, vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande (fizetési meghagyásos eljárás), notarien (közjegyző).*
- b) *I Sverige, vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande och handräckning, kronofogdemyndigheten.*

KAPITEL II BEHÖRIGHET

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 3

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han eller hon har medborgarskap.
2. För den som inte är medborgare i den medlemsstat där han eller hon har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Artikel 4

1. Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat får väckas vid domstol i en annan medlemsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2–7 i detta kapitel.

2. *I synnerhet får de nationella behörighetsbestämmelser som medlemsstaterna har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 88.1 a inte tillämpas mot sådana personer som avses i punkt 1.*

Artikel 4a

1. *Om svaranden inte har hemvist i en medlemsstat bestäms domstolarnas behörighet i varje medlemsstat i enlighet med den berörda medlemsstatens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 16.1, 19.2, 22 och 23.*
2. *Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en medlemsstat, oberoende av medborgarskap, åberopa de nationella bestämmelser om domstols behörighet som gäller där, på samma sätt som den berörda medlemsstatens egna medborgare, särskilt de bestämmelser som medlemsstaterna har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 88.1 a.*

Avsnitt 2

Särskilda behörighetsbestämmelser

Artikel 5

Talan mot en person som har hemvist i en medlemsstat får väckas i en annan medlemsstat i följande fall:

1. a) Om talan avser avtal, **vid** domstolen för uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser.
- b) Vid tillämpning av denna bestämmelse, och såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser
  - vid försäljning av varor, den ort i en medlemsstat dit enligt avtalet varorna har eller skulle ha levererats,
  - vid utförande av tjänster, den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts.
- c) Om led b inte gäller, ska led a gälla.

2. Om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, **vid** domstolen för den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.

■

4. Om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, **vid** den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk.

4a. Om talan avser ett enskilt anspråk på återlämnande utifrån ägandet av ett kulturföremål enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 93/7/EEG som framförs av den person som säger sig ha rätt att få tillbaka ett sådant föremål, vid domstolen för den ort där kulturföremålet finns vid den tidpunkt då talan väcks.

5. I fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, **vid** domstolen för den ort där denna är belägen.

6. Om svaranden *i tvisten* är instiftare av en trust, trustee eller insatt förmånstagare till en trust som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad, *vid* domstolarna i den medlemsstat där trusten har sitt säte.
7. I fråga om tvist om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, *vid* den domstol där lasten eller frakten
  - a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning, eller
  - b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts.

Denna bestämmelse ska tillämpas endast om det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen.

Artikel 6

Talan mot en person *som har hemvist i en medlemsstat* kan även väckas i följande fall:

1. Om han eller hon är ■ en av flera svarande, vid domstol där någon av svarandena har hemvist, förutsatt att det finns ett tillräckligt nära samband mellan käromålen för att en gemensam handläggning och dom ska vara påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.
2. Om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan mot honom.
3. Vid genkärsmål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkärålet, vid den domstol där huvudkärålet är anhängigt.
4. Om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den medlemsstat på vars territorium fastigheten är belägen.

Artikel 7

En domstol i en medlemsstat som med stöd av denna förordning är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar.

Avsnitt 3

Behörighet vid försäkringstvister

Artikel 8

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet utöver föreskrifterna i *artiklarna 4a och 5.5* bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 9

1. Talan mot en försäkringsgivare *som har hemvist i en medlemsstat* kan väckas
  - a) vid domstolarna i den medlemsstat där han eller hon har hemvist, eller
  - b) i en annan medlemsstat, vid domstolen för den ort där kändanden har hemvist om talan väcks av försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare, eller
  - c) om han eller hon är en samförsäkrare, vid den domstol i en medlemsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.
2. En försäkringsgivare som inte har hemvist i någon medlemsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat ska i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den medlemsstaten.

Artikel 10

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren också väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 11

1. I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.
2. Bestämmelserna i artiklarna 8–10 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.
3. Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.

Artikel 12

1. Om inte annat föreskrivs i artikel 11.3, får en försäkringsgivare väcka talan endast vid domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.
2. Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärörmålet enligt bestämmelserna i detta avsnitt är anhängigt.

Artikel 13

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt får endast ske genom ett avtal som

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller

3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringsavtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma medlemsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den *medlemsstaten* ska vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den *medlemsstaten*, eller
4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon medlemsstat, förutsatt att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en medlemsstat, eller
5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 14.

Artikel 14

De risker som avses i artikel 13.5 är följande:

1. Förlust av eller skada på
  - a) havsgående fartyg, anläggningar offshore eller på fria havet eller luftfartyg, där förlusten eller skadan har samband med deras användning för kommersiellt ändamål,

- b) gods under transport, med undantag för passagerares resgods, när transporten helt eller delvis sker med sådant fartyg eller luftfartyg.
2. Ansvar, med undantag för fysisk skada på passagerare eller förlust av eller skada på deras resgods,
- a) som är en följd av användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg som anges i punkt 1 a, såvida inte lagen i den medlemsstat där sådant luftfartyg är registrerat förbjuder avtal om domstols behörighet i fråga om försäkring av sådana risker,
  - b) för förlust eller skada orsakad av gods under transport enligt punkt 1 b.
3. Ekonomisk förlust som har samband med användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg enligt punkt 1 a, särskilt förlust av frakt eller befraktningsintäkter.
4. Varje risk som har samband med någon av de risker som avses i punkterna 1–3.
5. Trots vad som sägs i punkterna 1–4 ovan, alla stora risker enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG *av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)*¹.

---

¹ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

Avsnitt 4

Behörighet vid konsumenttvister

Artikel 15

1. Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av föreskrifterna i *artiklarna 4a och 5.5*, bestämmelserna i detta avsnitt
  - a) om avtalet gäller köp av varor där betalningen ska erläggas i särskilda poster, eller
  - b) om avtalet gäller lån som ska återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller
  - c) i övriga fall, om avtalet har ingåtts med en person som bedriver kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet i den medlemsstat där konsumenten har hemvist eller, på något sätt, riktar sådan verksamhet till den medlemsstaten eller flera stater, däribland den medlemsstaten, och avtalet faller inom ramen för sådan verksamhet.

2. Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en medlemsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en medlemsstat, ska han anses ha hemvist i den **medlemsstaten** såvitt avser tvister som hänför sig till verksamheten vid filialen, agenturen eller etableringen.
3. Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte tillämpas på transportavtal utom när det gäller avtal om en kombination av resa och inkvartering för ett pris där allt är inkluderat.

Artikel 16

1. Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den medlemsstat där denne har hemvist eller, **oberoende av den andra partens hemvist**, vid domstolen för den ort där konsumenten har hemvist.
2. Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den medlemsstat där konsumenten har hemvist.

3. Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkäromål vid den domstol där huvudkäromålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 17

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt får endast ske genom ett avtal som

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller
3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma medlemsstat, och avtalet *innebär att* domstolarna i den medlemsstaten *ska vara behöriga*, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den medlemsstaten.

Avsnitt 5

Behörighet vid tvister om anställningsavtal

Artikel 18

1. Om talan avser anställningsavtal gäller i fråga om behörigheten bestämmelserna i detta avsnitt om inte annat följer av **artiklarna 4a och 5.5 samt, i de fall talan väckts mot en arbetsgivare, artikel 6.1.**
2. Om en arbetstagare ingår ett anställningsavtal med en arbetsgivare som inte har hemvist i en medlemsstat men har en filial, agentur eller ett annan etablering i en medlemsstat, ska arbetsgivaren i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid filialen, agenturen eller etableringen anses ha hemvist i den medlemsstaten.

Artikel 19

1. Talan mot en arbetsgivare **som har hemvist i en medlemsstat** kan väckas
  - a) vid domstolarna i den medlemsstat där arbetsgivaren har hemvist, eller

- b)* i en annan medlemsstat
  - i)* vid domstolen för den ort där eller varifrån arbetstagaren vanligtvis utför eller senast utförde sitt arbete, eller
  - ii)* om arbetstagaren inte vanligtvis utför eller utförde sitt arbete i ett och samma land, vid domstolen för den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställts är eller var beläget.

2. *Talan mot en arbetsgivare som inte har hemvist i en medlemsstat kan väckas vid en domstol i en medlemsstat i enlighet med punkt 1 b.*

Artikel 20

1. En arbetsgivare får väcka talan endast vid domstolarna i den medlemsstat där arbetstagaren har hemvist.
2. Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkärsmål vid den domstol där huvudkärörmålet enligt bestämmelserna i detta avsnitt är anhängigt.

Artikel 21

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt får endast ske genom ett avtal som

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller
2. ger arbetstagaren rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt.

Avsnitt 6

Exklusiv behörighet

Artikel 22

Följande domstolar *i en medlemsstat* ska, *oberoende av parternas hemvist*, ha exklusiv behörighet:

1. Om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den medlemsstat där egendomen är belägen. ■

Om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, ska *dock* också domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist vara behöriga under förutsättning att nyttjanderättshavaren är en fysisk person och att ägaren och nyttjanderättshavaren har hemvist i samma medlemsstat ■ .

■

2. Om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller giltighet av beslut av deras organ, vid domstolarna i den medlemsstat där den juridiska personen har sitt säte; för att bestämma var detta säte är beläget ska domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.
3. Om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den medlemsstat där registret förs.

4. Om talan, oavsett om det är fråga om ett käromål eller ett svaromål, avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering har begärts eller har ägt rum eller på grund av bestämmelserna i en unionsrättsakt eller en internationell konvention anses ha ägt rum.

Med förbehåll för den behörighet som det europeiska patentverket har enligt den europeiska patentkonventionen undertecknad i München den 5 oktober 1973, ska domstolarna i varje medlemsstat **■** ha exklusiv behörighet vid talan som angår registreringen eller giltigheten av ett europeiskt patent som har meddelats för den *berörda medlemsstaten*.

5. Om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den medlemsstat där domen har verkställts eller ska verkställas.

Avsnitt 7

Avtal om domstols behörighet

Artikel 23

1. Om parterna, *oberoende av hemvist*, har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en medlemsstat ska vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, ska endast den domstolen eller de domstolarna ha behörighet, såvida inte avtalet är ogiltigt enligt lagen i den medlemsstaten. En sådan behörighet ska vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat. *Avtalet* om behörighet ska vara antingen
  - a) skriftligt, eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller
  - b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har utbildat mellan sig, eller

- c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.
2. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska jämföras med skriftlig form.
3. Den domstol eller de domstolar i en medlemsstat som ges behörighet genom den handling varigenom en trust har bildats har exklusiv behörighet att pröva en talan mot en instiftare, trustee eller insatt förmånstagare till en trust, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom trusten.
4. Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en trust har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 13, 17 och 21 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

4a. Ett avtal om domstols behörighet som utgör en del av ett avtal ska behandlas som ett eget avtal, oberoende av övriga avtalsvillkor.

Giltigheten av ett avtal om domstols behörighet kan inte ifrågasättas enbart med hänvisning till att avtalet är ogiltigt.

Artikel 24

1. Utöver den behörighet som en domstol i en medlemsstat har enligt andra bestämmelser i denna förordning, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 22.
2. I mål som avses i avsnitten 3, 4 och 5, **där en försäkringstagare, en försäkrad, en förmånstagare till ett försäkringsavtal, en skadelidande, en konsument eller en arbetstagare är svarande, ska domstolen, innan den förklarar sig behörig i enlighet med punkt 1, säkerställa att svaranden har informerats om sin rätt att bestrida domstolens behörighet och om följderna av att gå i svaromål eller inte.**

I

Avsnitt 9

Prövning av behörighetsfrågan och av om målet kan tas upp

Artikel 27

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som *en domstol i en annan medlemsstat är exklusivt* behörig att pröva enligt *artikel 22*, ska den självmant förklara sig obehörig.

Artikel 28

1. Om talan väcks vid en domstol i en medlemsstat *mot en svarande som har hemvist i en annan medlemsstat*, och svaranden inte går i svaromål, ska domstolen *självmant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna förordning*.

- 1a.** *Domstolen ska* låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han eller hon kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits.
2. *Artikel 19* i ■ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007¹ ska gälla i stället för bestämmelserna i *punkt 1a i den här artikeln* om stämningsansökan eller motsvarande handling enligt *den förordningen* måste översändas från en medlemsstat till en annan.
3. När ■ förordning (EG) nr 1393/2007 inte är *tillämplig* ska artikel 15 i Haagkonventionen om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, *som ingicks den 15 november 1965*, gälla om stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas till utlandet i enlighet med den konventionen.

---

¹ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

Avsnitt 10

Litispendens och mål som har samband med varandra

Artikel 29

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, ska varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 32.2.
2. I sådana fall som avses i punkt 1 ska ■, på begäran av en ■ domstol vid vilken talan väckts, *varje* annan domstol vid vilken talan *väcks utan dröjsmål* underrätta den *förstnämnda* domstolen om vilket datum den mottog stämningsansökan *i enlighet med artikel 33*.
3. När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, ska övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

■

Artikel 30

1. Om käromål som har samband med varandra prövas vid domstolar i olika medlemsstater, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.
2. Om målet i den domstol vid vilken talan först väckts prövas i första instans får varje annan domstol också avvisa talan på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva de berörda käromålen ***och dess lag tillåter förening av dessa.***
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska käromål anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Artikel 32

1. Om flera domstolar är exklusivt behöriga, ska varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.
2. *Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 ska i de fall talan väcks vid en domstol i en medlemsstat som har exklusiv behörighet enligt ett avtal som avses i artikel 23, varje domstol i en annan medlemsstat låta handläggningen av målet vila fram till dess att den domstol där talan väcks på grundval av avtalet förklarar att den är obehörig i enlighet med avtalet.*
  - 2a. *Om den domstol som anges i avtalet har fastställt behörighet i enlighet med avtalet ska varje domstol i en annan medlemsstat frånsäga sig behörighet till förmån för denna domstol.*
  - 2b. *Punkterna 2 och 2a ska inte tillämpas på sådana frågor som avses i avsnitten 3, 4 och 5 om käranden är en försäkringstagare, en försäkrad, en förmånstagare till ett försäkringsavtal, en skadelidande, en konsument eller en arbetstagare och avtalet inte är giltigt enligt dessa avsnitt.*

Artikel 33

1. I detta avsnitt ska talan anses ha väckts vid en domstol
  - a) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingetts till domstolen, förutsatt att käranden sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd, eller
  - b) om delgivning av handlingen ska ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att käranden därefter inte har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs av honom för att få handlingen ingiven till domstolen.

Den myndighet som ansvarar för delgivning enligt b ska vara första myndighet att motta de handlingar som ska delges.

2. De domstolar *eller* myndigheter som ansvarar för delgivning enligt punkt 1 ska anteckna datum **█** för *ingivandet* av stämningsansökan *eller motsvarande handling* eller för *mottagandet* av de handlingar som ska delges.

█

Artikel 34

1. Om *behörigheten bygger på artiklarna 3 och 5–7 och förfaranden vid en domstol i ett tredjeland pågår* när talan väcks vid en domstol i en medlemsstat *om samma sak och mellan samma parter som förfarandena vid domstolen i tredjelandet*, får domstolen i medlemsstaten ■ låta handläggningen av målet vila om
■
  - b) det ■ förväntas att domstolen i det berörda tredjelandet ■ kommer att meddela en dom som *kan* erkännas och, i tillämpliga fall, verkställas i den medlemsstaten, och
  - c) domstolen är övertygad om att *en vilandeförklaring är* nödvändig för en god rättskipning.■
3. Domstolen *i medlemsstaten* kan när som helst *återuppta förfarandena* om ■

- a) förfarandena vid domstolen i tredjelandet har vilandeförklarats eller avbrutits, *eller*
  - b) domstolen *i medlemsstaten* håller det för otroligt att förfarandena vid domstolen i det berörda tredjelandet kommer att slutföras inom rimlig tid, *eller*
  - c) *fortsatta förfaranden* är *nödvändiga* för en god rättskipning.
4. Domstolen *i medlemsstaten* ska avvisa talan ■ om förfarandena vid domstolen i det berörda tredjelandet har slutförts och resulterat i ett avgörande som ■ kan erkännas och i tillämpliga fall verkställas i den medlemsstat *där talan väckts*.
- 4a. Den domstol i medlemsstaten vid vilken talan väckts ska tillämpa denna artikel på ansökan av endera parten eller, om detta är möjligt enligt nationell lag, på eget initiativ.*

Artikel 34a

1. *Om behörigheten bygger på artiklarna 3 och 5–7 och om förfaranden vid en domstol i ett tredjeland pågår när talan väcks vid en domstol i en medlemsstat och denna talan har samband med målet i tredjelandet, får domstolen i medlemsstaten låta handläggningen av målet vila om
  - a) *en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar,*
  - b) *det förväntas att domstolen i tredjelandet kommer att meddela en dom som kan erkännas och, i tillämpliga fall, verkställas i den medlemsstaten, och*
  - c) *domstolen är övertygad om att vilandeförklaringen är nödvändig för en god rättskipning.**
2. *Domstolen i medlemsstaten kan när som helst återuppta förfarandena om
  - a) *det framstår som att det inte längre finns någon risk för oförenliga domar, eller**

- b) förfarandena vid domstolen i tredjelandet har vilandeförklarats eller avbrutits, eller*
  - c) domstolen i medlemsstaten håller det för otroligt att förfarandena vid domstolen i det berörda tredjelandet kommer att slutföras inom rimlig tid, eller*
  - d) fortsatta förfaranden är nödvändiga för en god rättskipning.*
- 3. Domstolen i medlemsstaten får avvisa talan om förfarandena vid domstolen i det berörda tredjelandet har slutförts och resulterat i ett avgörande som kan erkännas och i tillämpliga fall verkställas i den medlemsstat där talan väckts.*
- 4. Den domstol i medlemsstaten vid vilken talan väckts ska tillämpa denna artikel på ansökan av endera parten eller, om detta är möjligt enligt nationell lag, på eget initiativ.*

Avsnitt 11

Interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder

Artikel 36

Interimistiska åtgärder, inbegripet säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en medlemsstat, får begäras hos domstolarna i den *medlemsstaten*, även om en domstol i en annan medlemsstat ■ är behörig att pröva målet i sak.

KAPITEL III

ERKÄNNANDE ■ OCH VERKSTÄLLIGHET

■

Avsnitt 1

Erkännande

■

Artikel 38a

1. *En dom som meddelats i en medlemsstat ska erkännas i övriga medlemsstater utan att något särskilt förfarande behöver användas.*
2. *En berörd part får i enlighet med förfarandet i underavsnitt 2 i avsnitt 2a ansöka om ett fastställande av att det inte finns någon grund för att vägra erkännande av domen enligt artikel 48.*
3. *Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en medlemsstat är avhängig av fastställandet av en incidensfråga om vägran av erkännande, är den domstolen behörig att pröva denna fråga.*

Artikel 39

1. En part som i en medlemsstat vill åberopa *att* en dom som *meddelats i en annan medlemsstat ska erkännas* ska tillhandahålla

- a) en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att fastställa dess äkthet, *och*
- b) *det intyg som utfärdats enligt artikel 64a.*

2. Den domstol *eller myndighet* vid vilken *erkännandet av en dom som meddelats i en annan medlemsstat* åberopas får vid behov anmoda den part som åberopar domen att i enlighet med artikel 69 tillhandahålla **■** en översättning *eller en translitterering* av *innehållet i det intyg som avses i punkt 1. Domstolen eller myndigheten får begära att parten ska tillhandahålla en översättning av domen i stället för en översättning av intygets innehåll om den inte kan handlägga målet utan en översättning av själva domen.*

■

Artikel 39a

Den domstol eller myndighet vid vilken erkännandet av en dom som meddelats i en annan medlemsstat åberopas får avbryta handläggningen helt eller delvis

- a) *om domen överklagas i ursprungsmedlemsstaten, eller*
- b) *om en ansökan har lämnats in om ett beslut att det inte finns någon grund för att vägra erkännande av domen enligt artikel 48 eller om ett beslut att erkännandet ska vägras på grundval av detta.*

Avsnitt 2

Verkställighet

Artikel 39b

En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den medlemsstaten ska vara verkställbar i de övriga medlemsstaterna utan någon verkställighetsförklaring.

Artikel 40

En verkställbar dom ska automatiskt medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas enligt lagstiftningen i den ***anmodade*** medlemsstaten.

Artikel 41

1. Enligt bestämmelserna i detta ***avsnitt*** ska verkställighetsförfarandet för domar som meddelats i en annan medlemsstat regleras av lagen i ***den anmodade medlemsstaten***. En dom som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i ***den anmodade medlemsstaten*** ska verkställas där på samma villkor som en dom som har meddelats i den ***anmodade*** medlemsstaten.
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska grunderna för att vägra eller skjuta upp verkställighet enligt lagstiftningen i ***den anmodade medlemsstaten gälla i den mån de inte strider mot de grunder*** som avses i ***artikel 48***.

- 2a. *Den part som begär verkställighet av en dom som meddelats i en annan medlemsstat ska inte vara skyldig att ha en postadress i den anmodade medlemsstaten. Denna part ska inte heller åläggas att ha ett bemyndigat ombud i den anmodade medlemsstaten, såvida inte ett sådant ombud är obligatoriskt oavsett parternas nationalitet eller hemvist.*

Artikel 42

1. Vid verkställighet i en ■ medlemsstat av en ■ dom *som meddelats i en annan medlemsstat* ska sökanden till de behöriga verkställande myndigheterna lämna in
- a) en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att fastställa dess äkthet, och
  - b) *det intyg som utfärdats enligt artikel 64a, vilket* intygar att domen är verkställbar och i *tillämpliga* fall *innehåller uppgifter om på vilka villkor samt* åtföljs av ett utdrag av domen och, *om så är befogat*, relevant information om ersättningsberättigande kostnader för förfarandet och beräkning av ränta.

2. För verkställighet i en medlemsstat av *en dom som meddelats i en annan medlemsstat* och som innehåller beslut om en interimistisk åtgärd, inbegripet en säkerhetsåtgärd, ska sökanden till de behöriga verkställande myndigheterna lämna in
- a) en kopia av domen som uppfyller de nödvändiga villkoren för att fastställa dess äkthet, och
  - b) *det intyg som utfärdats enligt artikel 64a, vilket innehåller* en beskrivning av åtgärden och *intygar* att
    - i) domstolen är behörig att pröva målet i sak, ■
    - ii) *domen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten och i tillämpliga fall innehåller uppgifter om på vilka villkor, och*
  - c) *bevis på delgivning av domen* om åtgärden *beslutats* utan att svaranden kallats att inställa sig.

3. Den behöriga *verkställande* myndigheten får vid behov *kräva att sökanden i enlighet med artikel 69 ska tillhandahålla* en översättning *eller en translitterering* av innehållet i det *intyg* som avses i punkterna 1 b och 2 b **■** .
4. *Den behöriga verkställande myndigheten* får *i enlighet med artikel 69* kräva att sökanden ska tillhandahålla en översättning av domen *endast om den inte kan handlägga målet utan en översättning av själva domen.* **■**

Artikel 42a

1. *När verkställighet begärs av en dom som meddelats i en annan medlemsstat ska det intyg som utfärdas enligt artikel 64a delges den person mot vilken verkställighet begärs före den första verkställighetsåtgärden. Intyget ska åtföljas av domen om personen i fråga ännu inte har delgivits denna.*

2. *Om den person mot vilken verkställighet begärs har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten får han eller hon begära en översättning av domen i syfte att bestrida verkställigheten, om domen inte är skriven på eller åtföljs av en översättning till något av följande språk:*

- a) *Ett språk som personen förstår.*
- b) *Det officiella språket i den medlemsstat där personen har hemvist eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där personen har hemvist.*

Om en översättning av domen begärs i enlighet med första stycket får inga verkställighetsåtgärder förutom säkerhetsåtgärder vidtas innan denna översättning har tillhandahållits den person mot vilken verkställighet begärs.

Denna punkt gäller inte om den person mot vilken verkställighet begärs redan har delgivits domen på ett av de språk som anges i första stycket eller åtföljd av en översättning till något av dessa språk.

3. *Denna artikel gäller inte verkställandet av säkerhetsåtgärder i en dom eller om sökanden vidtar säkerhetsåtgärder i enlighet med artikel 40.*

Artikel 44

1. *Vid en ansökan om att vägra verkställighet av en dom enligt underavsnitt 2 i avsnitt 2a får domstolen i den anmodade medlemsstaten på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs*
- a) *begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller*
  - b) *göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen bestämmer, eller*
  - c) *helt eller delvis skjuta upp verkställighetsförfarandet.*
2. *Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten ska på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs skjuta upp verkställighetsförfarandet om verkställigheten av domen har skjutits upp i ursprungsmedlemsstaten.*

Avsnitt 2a

Vägran av erkännande och verkställande

Underavsnitt 1

Vägran av erkännande

Artikel 48

1. *Vid ansökan från en berörd part ska erkännande av en dom vägras om*
  - a) ett sådant erkännande uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den *anmodade medlemsstaten*,
  - b) *domen* är en tredskodom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämmningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta,

- c) *domen* är oförenlig med en dom som har meddelats i samma parter i den *anmodade medlemsstaten*,
- d) *domen* är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den *anmodade medlemsstaten*,
- e) *domen är oförenlig med*
  - i) *kapitel II avsnitten 3, 4 och 5 om försäkringstagaren, den försäkrade, försäkringsavtalets förmånstagare, den skadelidande, konsumenten eller arbetstagaren var svarande, eller*
  - ii) *kapitel II avsnitt 6.*

2. *Den domstol till vilken en ansökan lämnats in ska vid sin prövning av de behörighetsgrunder som avses i punkt 1 e vara bunden av de faktiska omständigheter enligt vilka behörigheten för domstolen i ursprungsmedlemsstaten bestämdes.*

3. *Domstolens behörighet i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas såvida inte annat följer av punkt 1 e. Behörighetsbestämmelserna omfattas inte av den i punkt 1 a åsyftade prövningen vad gäller grunderna för rättsordningen (ordre public).*
4. *Ansökan om vägran av erkännande ska göras i enlighet med de förfaranden som anges i underavsnitt 2 och i förekommande fall i avsnitt 4.*

Underavsnitt 2

Vägran av verkställighet

Artikel 50a

På ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs ska verkställighet av en dom vägras om någon av de grunder som avses i artikel 48 föreligger.

Artikel 51

1. Ansökan om *vägran av verkställighet* ska göras vid den domstol i den *anmodade* medlemsstaten som den medlemsstaten anmält till kommissionen i enlighet med artikel 87 d.
2. *Förfarandet för vägran av verkställighet ska, i den mån det inte omfattas av denna förordning, regleras av lagen i den anmodade medlemsstaten.*
- 2a. *Sökanden ska till domstolen lämna in en kopia av domen och vid behov en översättning eller en translitterering av domen.*

Domstolen får bevilja undantag från skyldigheten att lämna in de handlingar som avses i första stycket om den redan innehar dem eller om den finner det orimligt att kräva att sökanden ska tillhandahålla dem. I det senare fallet får domstolen kräva att den andra parten tillhandahåller handlingarna.

2b. Den part som ansöker om vägran av verkställighet av en dom som avkunnats i en annan medlemsstat ska inte vara skyldig att ha en postadress i den anmodade medlemsstaten. Denna part ska inte heller åläggas att ha ett bemyndigat ombud i den anmodade medlemsstaten, såvida inte ett sådant ombud är obligatoriskt oavsett parternas nationalitet eller hemvist.

■

Artikel 54

Domstolen ska utan dröjsmål fatta beslut om ansökan om vägran av verkställighet.

■

Artikel 56

1. Båda parter får söka ändring av beslutet *om* ansökan om *vägran av verkställighet*.
2. Ansökan om ändring ska göras till den domstol i *den anmodade medlemsstaten* som den medlemsstaten har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 87 e.

■

Artikel 57

Mot det avgörande som meddelas med anledning av *ansökan om* ändring ■ får *ett överklagande endast göras vid den domstol* som den berörda medlemsstaten har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 87 f.

■

Artikel 59

1. Den domstol *till vilken en ansökan om vägran av verkställighet lämnas in eller vid vilken* ändring har begärts enligt artikel 56 eller artikel 57 *får* låta handläggningen av målet vila, om ■ talan mot domen har förts *genom anlitande av ordinära rättsmedel i ursprungsmedlemsstaten eller om fristen för en sådan talan ännu inte har löpt ut. I det senare fallet får domstolen fastställa en tid inom vilken en sådan ändring ska begäras.*
2. *Om en dom meddelats i Irland, Cypern eller Förenade kungariket ska varje form av talan mot en dom som finns att tillgå i ursprungsmedlemsstaten betraktas som talan mot en dom i den mening som avses i punkt 1.*

Avsnitt 3

Allmänna bestämmelser

Artikel 64

En dom som har meddelats i en medlemsstat får aldrig omprövas i sak i den *anmodade medlemsstaten*.

Artikel 64a

Domstolen i ursprungsmedlemsstaten ska på begäran av en berörd part utfärda ett intyg på det formulär som bifogas i bilaga I.

Artikel 66

1. Om en dom inbegriper en åtgärd eller ett beslut som inte föreskrivs i *den anmodade medlemsstatens lagstiftning* ska *åtgärden eller beslutet* i möjligaste mån *anpassas* till en åtgärd eller ett beslut som föreskrivs i *den medlemsstatens lagstiftning och* som har motsvarande verkan och eftersträvar liknande mål och intressen.

Anpassningen får inte leda till verkningar som går utöver dem som fastställs i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

- 1a. Varje part får väcka talan mot anpassningen av åtgärden eller beslutet.*
- 1b. Om det är nödvändigt får det krävas att den part som begär erkännande eller verkställighet lämnar in en översättning och/eller translitterering av domen.*

Artikel 67

En dom som meddelats i en medlemsstat och varigenom någon förpliktas att betala vite ska vara verkställbar i *den anmodade medlemsstaten endast om* vitesbeloppet **■** slutligt har fastställts av domstol i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 68

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i *den anmodade medlemsstaten*.

Artikel 69

1. Om *en översättning eller* translitterering krävs enligt denna förordning ska detta ske till den berörda medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till ett officiellt språk för domstolsförfaranden på den ort där *erkännandet av en* ■ *dom som meddelats i en annan medlemsstat* åberopas eller en ansökan ges in, i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning.
2. De formulär som avses i artiklarna *64a* och *71a* får även *översättas eller* translittereras ■ till ett eller flera av Europeiska unionens institutioners övriga officiella språk som den berörda medlemsstaten har angett att den kan godta.
3. Översättningar enligt denna förordning ska göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

KAPITEL IV
OFFICIELLA HANDLINGAR OCH FÖRLIKNINGAR INFÖR DOMSTOL

Artikel 70

1. En officiell handling som är verkställbar i *ursprungsmedlemsstaten* ska verkställas i övriga medlemsstater ■ . *Verkställighet av en officiell handling kan vägras endast om en sådan verkställighet uppenbarligen strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den anmodade medlemsstaten.*

Bestämmelserna i avsnitt 2 underavsnitt 2 i avsnitt 2a och avsnitt 3 i kapitel III ska i tillämpliga delar gälla offentliga handlingar.

2. Den *officiella* handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas i ursprungsmedlemsstaten. ■

■

Artikel 71

En förlikning inför domstol som är verkställbar i den stat där förlikningen ingicks ska verkställas i andra medlemsstater under samma förutsättningar som officiella handlingar. ■

Artikel 71a

Den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten ska på begäran av en berörd part utfärda ett intyg på det formulär som bifogas i bilaga II, med en sammanfattning av den verkställbara förpliktelse som anges i den officiella handlingen eller i avtalet mellan parterna vid förlikningen inför domstol.

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 72

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas med avseende *på handlingar som har utfärdats i en medlemsstat* inom ramen för denna förordning.

Artikel 73

1. Vid avgörandet av frågan huruvida en part har hemvist i den medlemsstat där talan är väckt ska domstolen tillämpa sin egen lag.
2. Om en part inte har hemvist i den medlemsstat där talan är väckt ska domstolen, vid avgörandet av frågan huruvida parten har hemvist i en annan medlemsstat, tillämpa den medlemsstatens lag.

Artikel 74

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska ett bolag eller annan juridisk person anses ha hemvist i orten för dess
  - a) stadgeenliga säte,
  - b) huvudkontor eller
  - c) huvudsakliga verksamhet.

2. Med stadgeenligt säte avses i Irland, *Cypern* och Förenade kungariket ■ ”registered office”, eller, om sådant saknas, orten för stiftandet (”place of incorporation”) eller, om sådan ort saknas, den ort enligt vars lagstiftning bildandet (”formation”) ägde rum.
3. För att avgöra om en trust har hemvist i den medlemsstat där talan är väckt ska domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.

Artikel 75

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella bestämmelser, får den som har hemvist i en medlemsstat och är åtalad för ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan medlemsstat i vilken han inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han inte inställer sig personligen. Den domstol som handlägger målet får dock föreskriva personlig inställelse. om en sådan föreskrift inte har efterkommits behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att svara i målet varken erkännas eller verkställas i andra medlemsstater.

Artikel 76

1. Den grund för behörighet som anges i artiklarna 6.2 och 11 rörande återgångskrav eller annat liknande får åberopas i de medlemsstater som **nämns i den förteckning som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 88.1 b och 88.2**, förutsatt att det är tillåtet enligt nationell lagstiftning. ■ En person **med hemvist i en annan medlemsstat** får **instämmas till** domstolarna i de medlemsstaterna i enlighet med de bestämmelser om delgivning av tredje man som avses i **den ovannämnda förteckningen**.

■

2. Domar som har meddelats i **en medlemsstat** med stöd av artikel 6.2 eller artikel 11 ska i enlighet med kapitel III erkännas och verkställas i **alla andra medlemsstater**. De rättsverkningar som domar meddelade i **de medlemsstater som nämns i den förteckning som avses i punkt 1** kan ha för tredje man **enligt dessa medlemsstaters lagstiftning** genom tillämpningen av punkt 1 ska ■ erkännas i **alla medlemsstater**.

- 2a. *De medlemsstater som nämns i den förteckning som avses i punkt 1 ska, inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område (nedan kallat det europeiska rättsliga nätverket), vilket inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG¹, lämna uppgifter om hur man i enlighet med deras nationella lag ska fastställa vilka konsekvenser som de domar som avses i punkt 2 andra meningen ska få.*

KAPITEL VI ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 77

1. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts, på handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar *och på förlikningar inför domstol som har godtagits eller ingåtts* från och med den dag förordningen började tillämpas.
2. *Trots bestämmelserna i artikel 92 ska förordning (EG) nr 44/2001 även fortsättningsvis reglera rättsliga förfaranden som har inletts och handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar samt förlikningar inför domstol som har godkänts eller ingåtts före den dag då den här förordningen börjar tillämpas och som faller inom ramen för tillämpningsområdet för den förordningen.*

---

¹ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

KAPITEL VII
FÖRHÅLLET TILL ANDRA RÄTTSAKTER

Artikel 78

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som, på särskilda områden, reglerar domstols behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar och som finns i unionsrättsakter eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter.

Artikel 79

1. Denna förordning ska mellan medlemsstaterna ersätta **1968 års** Brysselkonvention, utom för de territorier i medlemsstaterna som faller inom denna konventions territoriella tillämpningsområde och som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel 355 i fördraget *om Europeiska unionens funktionssätt*.
2. I den mån denna förordning mellan medlemsstaterna ersätter bestämmelserna i **1968 års** Brysselkonvention ska alla hänvisningar till *den konventionen* anses vara hänvisningar till denna förordning.

Artikel 80

Om inte annat följer av artiklarna 81 och 82 ska denna förordning mellan medlemsstaterna ersätta **de** konventioner som rör samma frågor som omfattas av denna förordning. Denna förordning ska särskilt ersätta de konventioner som anges i **den förteckning som kommissionen upprättat i enlighet med artikel 88.1 c och 88.2.**

Artikel 81

1. De konventioner som anges i artikel 80 ska fortsätta att gälla på områden där denna förordning inte är tillämplig.
2. De ska fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats, officiella handlingar som **formellt** har upprättats **eller registrerats och förlikningar inför domstol som har godkänts eller ingåtts** före **dagen för ikraftträdandet av förordning (EG) nr 44/2001.**

Artikel 82

1. Denna förordning ska inte inverka på konventioner som medlemsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar.
2. För en enhetlig tolkning ska punkt 1 tillämpas enligt följande:
  - a) Denna förordning ska inte utgöra hinder för en domstol i en medlemsstat som har tillträtt en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaranden har hemvist i en medlemsstat som inte har tillträtt konventionen i fråga. Den domstol som handlägger målet ska dock alltid tillämpa artikel 28 i denna förordning.
  - b) Domar som har meddelats av en domstol i en medlemsstat med tillämpning av behörighetsbestämmelser i en konvention som reglerar ett särskilt område ska erkännas och verkställas i de andra medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

Om det i en konvention, som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsmedlemsstaten som av den medlemsstat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, ska dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna förordning om erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas.

Artikel 83

Denna förordning ska inte påverka avtal varigenom en medlemsstat, före *ikraftträdandet av förordning (EG) nr 44/2001*, i enlighet med artikel 59 i *1968 års* Brysselkonvention förpliktat sig att inte erkänna domar som har meddelats i en annan stat som är part i den konventionen mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i ett tredjeland när domen, i fall som avses i artikel 4 i den konventionen, kunnat meddelas endast med stöd av en behörighetsbestämmelse som anges i artikel 3.2 i konventionen.

Artikel 84

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av *2007 års Luganokonvention*.
- 1a. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av 1958 års New York-konvention.*
- 1b. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av bilaterala konventioner och avtal mellan ett tredjeland och en medlemsstat som ingåtts före ikraftträdandet av förordning (EG) nr 44/2001 och som gäller frågor som regleras i denna förordning.*

KAPITEL VIII

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

I

Artikel 86

Medlemsstaterna ska inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket, i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten, tillhandahålla en beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet, inbegripet vilka myndigheter som ansvarar för verkställighet samt uppgifter om eventuella begränsningar som gäller för verkställighet, särskilt gäldenärsskydd och preskriptionsfrister.

Medlemsstaterna ska ständigt hålla denna information aktuell.

Artikel 87

Senast den ...* ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om

■

---

* *EUT: ange datum – 12 månader före den dag då denna förordning börjar tillämpas.*

- d) de domstolar vid vilka ansökan om *vägran av verkställighet* ska göras i enlighet med artikel 51.1,
- e) de domstolar vid vilka en ansökan om ändring av ett beslut med avseende på en ansökan om *vägran av verkställighet* ska ges in i enlighet med artikel 56.2,
- f) de domstolar vid vilka *överklaganden* ska ske in i enlighet med artikel 57,
- g) de språk som godtas för översättningar av de formulär som avses i artikel **69.2**.

Kommissionen ska offentliggöra informationen på lämpligt sätt, särskilt via det europeiska rättsliga nätverket.

Artikel 88

- 1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om
  - a) *de nationella bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 4.2 och 4a.2,*

- b) *de bestämmelser om delgivning av tredje man som avses i artikel 76, och*
- c) *de konventioner som avses i artikel 80.*
2. *Kommissionen ska på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnar upprätta motsvarande förteckningar.*
3. *Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar i dessa förteckningar. Kommissionen ska föra in ändringar i förteckningarna i enlighet med detta.*
4. *Kommissionen ska offentliggöra förteckningarna och eventuella senare ändringar i Europeiska unionens officiella tidning.*
5. *Kommissionen ska på varje annat lämpligt sätt offentliggöra alla upplysningar som anmälts i enlighet med punkterna 1 och 3, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverket.*

Artikel 89

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 90 med avseende på ändringar av bilagorna I och II.

Artikel 90

-1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

-1a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 89 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ...*.

1. Den delegering av befogenhet som avses i **artikel 89** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft. ■

---

* *EUT: ange datum – den dag då förordningen träder i kraft.*

- 1a. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.*
- 1b. En delegerad akt som antas enligt artikel 89 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.*

Artikel 91a

Senast den ...* ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska innehålla en utvärdering av huruvida behörighetsbestämmelserna bör utvidgas till att omfatta svarande som inte har hemvist i en medlemsstat, med beaktande av denna förordnings tillämpning och eventuell utveckling på internationell nivå. Vid behov ska rapporten åtföljas av ett förslag om ändring av denna förordning.

---

* EUT: ange datum – sju år efter den dag då förordningen börjar tillämpas.

Artikel 92

Denna förordning upphäver förordning (EG) nr 44/2001. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med den jämförelsetabell som återges i bilaga III.

Artikel 93

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den ...* , med undantag för artiklarna 87 och 88 som ska tillämpas från och med den ...** .

---

* EUT: ange datum – 24 månader efter den dag då förordningen träder i kraft.

** EUT: ange datum – 12 månader före den dag då förordningen börjar tillämpas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i *medlemsstaterna i enlighet med fördragen*.

■

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

INTYG OM DOM PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE
Artikel 64a i Europaparlamentets och rådets förordning ___ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

1 URSPRUNGSDOMSTOL

1.1 Namn:

1.2 Adress:

1.2.1 Gatuadress/postbox:

1.2.2 Ort och postnummer:

1.2.3 Medlemsstat

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3 **Telefonnummer:**

1.4 **Faxnummer:**

1.5 **E-postadress:**

2 **KÄRANDE¹**

2.1 Efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn:

2.2 **Personnummer eller registreringsnummer (i tillämpliga fall):**

2.3 **Födelsedatum (dd/mm/åååå) och födelseort eller, om det rör sig om en juridisk person, datum och ort för stiftande/bildande/registrering (i tillämpliga fall):**

2.4 Adress:

2.4.1 Gatuadress/postbox:

2.4.2 Ort och postnummer:

---

¹ *Ange samtliga kärande.*

2.4.3 Land:

AT *BE* *BG* *CY* *CZ* *DE* *EE* *EL* *ES* *FI* *FR* *HU* *IE* *IT*
LT *LU* *LV* *MT* *NL* *PL* *PT* *RO* *SE* *SI* *SK* *UK* *annat (ange ISO-kod)*

2.5 *E-postadress:*

3 SVARANDE¹

3.1 Efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn:

3.2 *Personnummer eller registreringsnummer (i tillämpliga fall):*

3.3 *Födelsedatum (dd/mm/åååå) och födelseort eller, om det rör sig om en juridisk person, datum och ort för stiftande/bildande/registrering (i tillämpliga fall):*

3.4 Adress:

---

¹ *Ange samtliga svarande.*

3.4.1 Gatuadress/postbox:

3.4.2 Ort och postnummer:

3.4.3 Land:

AT *BE* *BG* *CY* *CZ* *DE* *EE* *EL* *ES* *FI* *FR* *HU* *IE* *IT*
LT *LU* *LV* *MT* *NL* *PL* *PT* *RO* *SE* *SI* *SK* *UK* *annat (ange ISO-kod)*

3.5 *E-postadress:*

4 DOMEN

4.1 Domens datum (*dd/mm/åååå*):

4.2 *Domens referensnummer:*

I

4.3 *Meddelades domen i svarandens uteläsa?*

4.3.1 *Nej*

4.3.2 *Ja (ange det datum (dd/mm/åååå) då stämningensansökan eller motsvarande handling delgavs svaranden):*

4.4 *Är domen verkställbar i ursprungsmedlemsstaten utan att några ytterligare villkor måste uppfyllas?*

4.4.1 *Ja (ange i tillämpliga fall det datum (dd/mm/åååå) då domen förklarades verkställbar):*

█

4.4.2 *Ja, men endast gentemot följande personer (ange närmare):*

█

4.4.3 *Ja, men endast med avseende på en del/vissa delar av domen (ange närmare):*

█

4.4.4 *Domen innehåller inga verkställbara förpliktelser.*

█

4.5 *Hade domen delgivits svaranden/svarandena innan intyget utfärdades?*

4.5.1 *Ja (ange datum (dd/mm/åååå) för delgivningen om det är känt)*

4.5.1.1 *Domen delgavs på följande språk:*

BG *ES* *CS* *DE* *ET* *EL* *EN* *FR* *GA* *IT* *LV* *LT* *HU*
 MT *NL* *PL* *PT* *RO* *SK* *SL* *FI* *SV* *annat (ange ISO-kod)*

4.5.2 □ *Inte enligt domstolens kännedom*¹

4.6 *Villkor i domen och ränta:*

4.6.1 *Dom i mål om penningfordran*²

4.6.1.1 *Kort beskrivning av målets föremål:*

4.6.1.2 *Domstolen har beslutat att*

..... (*efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn*)³

ska göra en betalning till

..... (*efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn*)

4.6.1.2.1 *Om fler än en person omfattas av betalningskravet, ska vem som helst av dessa personer kunna åläggas att betala hela beloppet?*

---

¹ Om den eller de personer mot vilka verkställighet begärs inte har delgivits domen någon gång under perioden från det datum då intyget utfärdats till det datum då verkställighetsförfarandet inleds i den anmodade medlemsstaten, måste domen bifogas till intyget när detta i enlighet med artikel 42a delges den eller de personer mot vilka verkställighet begärs.

² Hoppa över 4.6.1 och gå direkt till 4.7 om domen endast avser kostnader som rör ett krav som beslutats genom en tidigare dom.

³ Ange samtliga personer som dömts att göra en betalning.

4.6.1.2.1.1 *Ja*

4.6.1.2.1.2 *Nej*

4.6.1.3 *Valuta*

euro (EUR) *bulgarisk lev (BGN)* *tjeckisk krona (CZK)* *ungersk forint (HUF)* *litauisk litas (LTL)* *lettisk lats (LVL)* *polsk zloty (PLN)*
 brittiskt pund (GBP) *rumänsk leu (RON)* *svensk krona (SEK)*
annan (ange ISO-kod):

4.6.1.4 *Huvudbelopp:*

4.6.1.4.1 *Beloppet ska betalas vid ett enda tillfälle*

4.6.1.4.2 *Beloppet ska betalas vid flera tillfällen¹*

---

¹ *Ange samtliga tillfällen.*

<i>Förfallodag (dd/mm/åååå)</i>	<i>Belopp</i>

4.6.1.4.3   *Belopp som ska betalas regelbundet*

4.6.1.4.3.1   *varje dag*

4.6.1.4.3.2   *varje vecka*

4.6.1.4.3.3   *annat (ange periodicitet):*

4.6.1.4.3.4   *Från och med (datum (dd/mm/åååå) eller händelse):*

4.6.1.4.3.5   *Om tillämpligt, till och med (datum (dd/mm/åååå) eller händelse):*

4.6.1.5 *Ränta, i förekommande fall*

4.6.1.5.1 Ränta:

4.6.1.5.1.1   *Anges inte i domen*

4.6.1.5.1.2   *Ja, den uppgår enligt domen till följande*

4.6.1.5.1.2.1   *belopp:*

eller

4.6.1.5.1.2.2   *procentsats ... %*

4.6.1.5.1.2.3   *Ränta ska löpa från och med ... (datum
(dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ...
(datum (dd/mm/åååå) eller händelse)¹:*

4.6.1.5.2   *Lagenlig ränta som i förekommande fall beräknas i enlighet
med (ange relevant lagstiftning):*

4.6.1.5.2.1   *Ränta ska löpa från och med ... (datum
(dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ...
(datum (dd/mm/åååå) eller händelse)¹*

---

¹ *Ange samtliga perioder.*

4.6.1.5.3 *Räntekapitalisering (i förekommande fall, ange närmare):*

4.6.2 *Dom som avser en interimistisk åtgärd, inbegripet säkerhetsåtgärd:*

4.6.2.1 *Kort beskrivning av målets föremål och den beslutade åtgärden:*

4.6.2.2 *Åtgärden har beslutats av en domstol med behörighet att pröva målet i sak*

4.6.2.2.1 *Ja*

4.6.3 *Annan typ av dom:*

4.6.3.1 *Kort beskrivning av målets föremål och domstolens dom:*

4.7 *Kostnader¹*

4.7.1 *Valuta:*

---

¹ *Denna punkt avser även fall där kostnadsersättningen fastställts i en separat dom.*

- euro (EUR) bulgarisk lev (BGN) tjeckisk krona (CZK) ungersk forint (HUF)
- litauisk litas (LTL) lettisk lats (LVL) polsk zloty (PLN) brittiskt pund (GBP)
- rumänsk leu (RON) svensk krona (SEK) annan (ange ISO-kod):

4.7.2 Följande person/personer mot vilken/vilka verkställighet begärs har ålagts att ersätta kostnaderna:

4.7.2.1 Efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn¹

4.7.2.2 Om fler än en person ska ersätta kostnaderna, ska vem som helst av dessa personer kunna åläggas att betala hela beloppet?

4.7.2.2.1 Ja

4.7.2.2.2 Nej

4.7.3 Ersättning har begärts för följande kostnader²:

---

¹ Ange samtliga.

² Ange de belopp som de olika personerna kan åläggas att betala om flera personer kan åläggas att ersätta kostnaderna.

4.7.3.1 *I domen anges de totala kostnaderna i form av ett enda belopp (ange beloppet):*

4.7.3.2 *I domen anges kostnaderna i form av en procentsats av de totala kostnaderna (ange procentsatsen):*

4.7.3.3 *I domen anges kostnadsersättningen, som uppgår till följande exakta belopp:*

4.7.3.3.1 *Domstolsavgifter:*

4.7.3.3.2 *Advokatarvoden:*

4.7.3.3.3 *Kostnader för delgivning av dokument:*

4.7.3.3.4 *Övrigt:*

4.7.3.4 *Övrigt (ange närmare):*

4.7.4 Kostnadsränta:

4.7.4.1 *Ej tillämpligt*

4.7.4.2 *Anges i domen*

4.7.4.2.1 *Belopp:*

eller

4.7.4.2.2 *Procentsats ... %*

4.7.4.2.2.1 *Ränta ska löpa från och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse)¹:*

4.7.4.3 *Lagenlig ränta som i förekommande fall beräknas i enlighet med (ange relevant lagstiftning):*

---

¹ *Ange samtliga perioder.*

4.7.4.3.1 *Ränta ska löpa från och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse)¹*

4.7.4.4 *Räntekapitalisering (i förekommande fall, ange närmare):*

Utfärdat i ...

Ursprungsdomstolens namnteckning och/eller stämpel:

---

¹ *Ange samtliga perioder.*

I

BILAGA II

INTYG OM EN OFFICIELL HANDLING ELLER FÖRLIKNING INFÖR DOMSTOL¹ PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE

Artikel 71a i Europaparlamentets och rådets förordning ___ om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

1 DOMSTOL ELLER BEHÖRIG MYNDIGHET SOM UTFÄRDAT INTYGET

1.1 Namn:

1.2 Adress:

1.2.1 Gatuadress/postbox:

1.2.2 Ort och postnummer:

1.2.3 Medlemsstat:

---

¹ *Radera i hela intyget det som inte är tillämpligt.*

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3 *Telefonnummer:*

1.4 *Faxnummer:*

1.5 *E-postadress:*

2 OFFICIELL HANDLING **█**

2.1 *Myndighet som utfärdat den officiella handlingen (om det inte är samma myndighet som utfärdat intyget)*

2.1.1 *Myndighetens namn och beteckning:*

2.1.2 *Adress:*

2.2 *Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen utfärdades av den myndighet som anges i punkt 2.1:*

I

2.3 *Den officiella handlingens referensnummer (i förekommande fall):*

2.4 *Datum (dd/mm/åååå) då den officiella handlingen registrerades i ursprungsmedlemsstaten (anges endast om registreringsdatumet är avgörande för handlingens ikraftträdande och detta datum inte är samma datum som anges i punkt 2.2):*

2.4.1 *Referensnummer i registret (i förekommande fall):*

3 **FÖRLIKNING INFÖR DOMSTOL**

3.1 *Domstol som har godkänt förlikningen eller inför vilken förlikningen ingicks (om det inte är samma domstol som utfärdat intyget)*

3.1.1 *Domstolens namn:*

3.1.2 *Adress:*

3.2 *Datum (dd/mm/åååå) för förlikningen:*

3.3 *Förlikningens referensnummer:*

4 *PARTER I DEN OFFICIELLA HANDLINGEN/FÖRLIKNINGEN INFÖR DOMSTOL:*

4.1 *Borgenärens/borgenärernas namn (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn)¹:*

4.1.1 *Personnummer eller registreringsnummer (i tillämpliga fall):*

4.1.2 *Födelsedatum (dd/mm/åå) och födelseort eller, om det rör sig om en juridisk person, datum och ort för stiftande/bildande/registrering (i tillämpliga fall):*

4.2 *Gäldenärens/gäldenärernas namn (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn)²:*

4.2.1 *Personnummer eller registreringsnummer (i tillämpliga fall):*

---

¹ *Ange samtliga borgenärer.*

² *Ange samtliga gäldenärer.*

4.2.2 *Födelsedatum (dd/mm/åå) och födelseort eller, om det rör sig om en juridisk person, datum och ort för stiftande/bildande/registrering (i tillämpliga fall):*

4.3 *Namn på eventuella andra parter (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn)¹:*

4.3.1 *Personnummer eller registreringsnummer (i tillämpliga fall):*

4.3.2 *Födelsedatum (dd/mm/åååå) och födelseort eller, om det rör sig om en juridisk person, datum och ort för stiftande/bildande/registrering (i tillämpliga fall):*

5 *VERKSTÄLLIGHET FÖR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN/FÖRLIKNINGEN INFÖR
DOMSTOL I URSPRUNGSMEDLEMSSTATEN*

5.1 *Är den officiella handlingen/förlikningen inför domstol verkställbar i
ursprungsmedlemsstaten?*

5.1.1 *Ja*

---

¹ *Ange samtliga eventuella parter.*

5.2 Villkoren i den officiella handlingen/förlikningen inför domstol och ränta

5.2.1 Officiell handling/förlikning inför domstol avseende penningfordran

5.2.1.1 Kort beskrivning av handlingens/förlikningens föremål:

5.2.1.2 Enligt den officiella handlingen/förlikningen inför domstol måste

..... (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens
namn)¹

göra en betalning till

..... (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens
namn)

**5.2.1.2.1 Om fler än en person omfattas av betalningskravet, ska vem
som helst av dessa personer kunna åläggas att betala hela
beloppet?**

5.2.1.2.1.1 Ja

5.2.1.2.1.2 Nej

---

¹ Ange samtliga personer som måste göra en betalning.

5.2.1.3 Valuta:

- euro (EUR)* *bulgarisk lev (BGN)* *tjeckisk krona (CZK)* *ungersk forint (HUF)* *litauisk litas (LTL)* *lettisk lats (LVL)* *polsk zloty (PLN)*
 brittiskt pund (GBP) *rumänsk leu (RON)* *svensk krona (SEK)*
annan (ange ISO-kod):

5.2.1.4 Huvudbelopp:

- 5.2.1.4.1 *Beloppet ska betalas vid ett enda tillfälle*
5.2.1.4.2 *Beloppet ska betalas vid flera tillfällen¹*

<i>Förfallodag (dd/mm/åååå)</i>	<i>Belopp</i>

---

¹ *Ange samtliga tillfällen.*

5.2.1.4.3 *Beloppet ska betalas regelbundet*

5.2.1.4.3.1 *varje dag*

5.2.1.4.3.2 *varje vecka*

5.2.1.4.3.3 *annat (ange periodicitet):*

5.2.1.4.3.4 *Från och med (datum (dd/mm/åååå) eller händelse):*

5.2.1.4.3.5 *Om tillämpligt, till och med (datum (dd/mm/åååå) eller händelse):*

5.2.1.5 *Ränta, i förekommande fall*

5.2.1.5 *Ränta:*

5.2.1.5.1.1 *Anges inte i den officiella handlingen/förlikningen inför domstol*

5.2.1.5.1.2 *Ja, uppgår enligt den officiella handlingen/förlikningen inför domstol till följande*

5.2.1.5.1.2.1 *belopp:*

eller

5.2.1.5.1.2.2 *procentsats ... %*

5.2.1.5.1.2.3 *Ränta ska löpa från och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse)¹*

5.2.1.5.2 *Lagenlig ränta som i förekommande fall beräknas i enlighet med (ange relevant lagstiftning):*

5.2.1.5.2.1 *Ränta ska löpa från och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse) till och med ... (datum (dd/mm/åååå) eller händelse)¹*

5.2.1.5.3 *Räntekapitalisering (i förekommande fall, ange närmare):*

---

¹ *Ange samtliga perioder.*

5.2.2 Officiell handling/förlikning inför domstol avseende en verkställbar förpliktelse som inte är en penningfordran

5.2.2.1 Kort beskrivning av den verkställbara förpliktelsen:

5.2.2.2 Den förpliktelse som avses i punkt 5.2.2.1 är verkställbar gentemot följande person/personer¹ (efternamn och förnamn/företagets eller organisationens namn):

<p><i>Utfärdat i ...</i> <i>Den utfärdande domstolens eller behöriga myndighetens namnteckning och/eller stämpel:</i></p>

---

¹ Ange samtliga.

I

BILAGA III

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 44/2001	Den här förordningen
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 inledningen	Artikel 1.2 inledningen
Artikel 1.2 a–d	Artikel 1.2 a–d
_____	Artikel 1.2 e
_____	<i>Artikel 1.2 f</i>
Artikel 1.3	■ _____
_____	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	<i>Artikel 4a</i>
■	■
■	_____
Artikel 5 inledningen	Artikel 5 inledningen
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2	_____
Artikel 5.3 <i>och</i> 5.4	Artikel 5.3 <i>och</i> 5.4
_____	Artikel 5.4a
Artikel 5.5–7	Artikel 5.5–7

Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19.1 och 19.2	Artikel 19.1
_____	Artikel 19.2
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22 ■	Artikel 22 ■

Artikel 23.1 och 23.2	Artikel 23.1 och 23.2
_____	█
█	█
█	█
Artikel 23.3	_____
Artikel 23.4 och 23.5	Artikel 23.3 och 23.4
█ _____	Artikel 23.5
Artikel 24	Artikel 24.1
_____	Artikel 24.2
_____	█
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
█	█
Artikel 27.1	Artikel 29.1
_____	Artikel 29.2
Artikel 27.2	Artikel 29.3
_____	█

Artikel 28	Artikel 30
_____	█
Artikel 29	Artikel 32.1
_____	Artikel 32.2
_____	<i>Artikel 32.2a</i>
_____	<i>Artikel 32.2b</i>
Artikel 30	Artikel 33.1 a och b
_____	Artikel 33.1 andra stycket
_____	Artikel 33.2 █
_____	Artikel 34
_____	Artikel <i>34a</i>
Artikel 31	Artikel 36
Artikel 32	Artikel 2 a
<i>Artikel 33</i>	Artikel <i>38a</i>
_____	█
_____	Artikel 39
_____	Artikel <i>39b</i>
_____	Artikel 40

_____	Artikel 41
_____	Artikel 42
_____	Artikel <i>42a</i>
_____	Artikel 44
<i>Artikel 34</i>	Artikel <i>48.1 a-d</i>
<i>Artikel 35.1</i>	Artikel <i>48.1 e</i>
Artikel 35.2	Artikel <i>48.2</i>
Artikel 35.3	Artikel 48.3
█	<i>Artikel 48.4</i>
Artikel 36	Artikel 64
Artikel 37.1	Artikel <i>39a led a</i>
Artikel 38	_____
Artikel 39	█ _____
Artikel 40	_____
Artikel 41	█ _____
Artikel 42	█ _____
Artikel 43	█ _____
Artikel 44	█ _____

Artikel 45	█ _____
Artikel 46	█ _____
Artikel 47	█ _____
Artikel 48	█ _____
█ _____	Artikel 50a
█ _____	Artikel 51
_____	Artikel 54
█ _____	Artikel 56
█ _____	<i>Artikel 57</i>
█ _____	Artikel 59
█ _____	Artikel 66
Artikel 49	Artikel 67
Artikel 50	█ _____
Artikel 51	Artikel 68
Artikel 52	█ _____
<i>Artikel 53</i>	█ _____
<i>Artikel 54</i>	Artikel 64a
Artikel 55.1	█ _____

Artikel 55.2	<i>Artiklarna 39.2, 51.2a och 69</i>
█ _____	█ _____
Artikel 56	Artikel 72
Artikel 57.1	Artikel 70.1
Artikel 57.2	_____
Artikel 57.3	Artikel 70.2
Artikel 57.4	<i>Artiklarna 70.3 och 71a</i>
Artikel 58	<i>Artiklarna 71 och 71a</i>
Artikel 59	Artikel 73
█ _____	_____
Artikel 60	Artikel 74
Artikel 61	Artikel 75
Artikel 62	<i>Artikel 2a</i>
Artikel 63	_____
Artikel 64	_____
Artikel 65	Artikel 76.1 och 76.2
_____	Artikel 76.2a
█ _____	█ _____

Artikel 66	Artikel 77
Artikel 67	Artikel 78
Artikel 68	Artikel 79
Artikel 69	Artikel 80
Artikel 70	Artikel 81
Artikel 71	Artikel 82
Artikel 72	Artikel 83
_____	Artikel 84
Artikel 73	<i>Artikel 91a</i>
<i>Artikel 74.1</i>	<i>Artiklarna 87 första stycket leden d, e och f och 88.1 a</i>
<i>Artikel 74.2</i>	Artikel 89
_____	█ _____
█ _____	█ _____
█ _____	█ _____
_____	█ _____

_____	Artikel 90
_____	█ _____
_____	Artikel 92
Artikel 75	_____
Artikel 76	Artikel 93
Bilaga V	Bilagorna I och II
Bilaga VI	Bilaga II
_____	Bilaga III
█ _____	█ _____
█ _____	█ _____
█ _____	█ _____

Or. en

MOTIVERING

Förordning (EG) nr 44/2001, vars föregångare var Brysselkonventionen, är en av EU-lagstiftningens mest framgångsrika beståndsdelar och innehåller grunderna för ett europeiskt rättsligt område. Förordningen har gagnat såväl medborgarna som företagen genom att främja rättssäkerheten och förutsägbarheten för beslut, och används som referens och som ett verktyg i samband med andra instrument. Därför är omarbetningen av denna förordning av central betydelse, och föredraganden är nöjd över att en överenskommelse har nåtts med medlagstiftaren i fråga om följande:

1. Avskaffande av exekvatur

I stället för en exekvatur föreslår kommissionen att en dom som är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten ska kunna verkställas var som helst i EU efter uppvisande av en officiell kopia och ett intyg i föreskriven form som utfärdats av ursprungsdomstolen, utan att det behövs något mellanliggande förfarande. Verkställandet ska därvid ske som om domen hade avkunnats av en domstol i verkställighetsmedlemsstaten.

Om svaranden inte har gått i svaromål i en rättegång som utmynnat i en dom, kan vederbörande vända sig till en domstol i ursprungsmedlemsstaten för att ansöka om en förnyad prövning på grund av att a) han eller hon inte har delgivits stämningsansökan i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, eller b) han eller hon, utan egen förskyllan, varit förhindrad att bestrida kravet på grund av force majeure eller andra extraordinära omständigheter, såvida inte vederbörande haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit att göra detta.

Dessutom ska svaranden kunna vända sig till en domstol i verkställighetsmedlemsstaten för att ansöka om att verkställighet ska vägras om en sådan åtgärd skulle strida mot de allmänna principer som ligger till grund för rätten till en rättvis rättegång.

Kommissionen föreslår att man avskaffar rätten att invända mot erkännande eller verkställighet av en dom som meddelas i en medlemsstat utifrån argumentet att domen uppenbart strider mot den verkställande/erkännande medlemsstatens rättordning, och föreslår att en invändning i stället ska kunna göras utifrån det mer begränsade argumentet om en rättvis rättegång. Enligt förslaget ska ursprungsdomstolen inte heller, med ett mycket litet undantag, tillåtas ompröva domen, inte ens under de omständigheter som anges i Bryssel I-förordningen (att domen inte uppfyller de krav som gäller för konsumenttvister, försäkringstvister eller exklusiv behörighet).

Utskottet anser att det fortfarande måste göras undantag för domar som anses strida mot den processuella grunden eller de materiella aspekterna av rättsordningen. Ett sådant undantag kan bli nödvändigt med anledning av medlemsstaternas internationella skyldigheter, och både Rom I- och Rom II-förordningarna föreskriver undantag beträffande rättsordning och överordnade tvingande bestämmelser. En medlemsstat där talan har väckts måste kunna upprätthålla sina grundläggande värderingar vilket därför också måste gälla en medlemsstat där verkställighet av en dom begärs.

Kommissionen föreslår emellertid att det i fråga om två kategorier av domar fortfarande ska vara nödvändigt för den part som vidtar verkställighetsåtgärden att erhålla en verkställighetsförklaring som ska delges motparten. Om så inte sker ska motparten ha rätt att överklaga på samma grunder som anges i artikel 34 i den befintliga Bryssel I-förordningen, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet förtal och domar om kollektiv prövning beträffande ersättning för skada som orsakats genom vissa typer av otillåtna affärsmetoder.

Utskottet för rättsliga frågor menar att rättsläget skulle bli tydligare om man inte hade några undantag. Denna ståndpunkt delas också av rådet.

2. Utvidgning av behörighetsbestämmelserna till svarande med hemvist utanför EU

Kommissionen föreslår att förordningens behörighetsbestämmelser ska vara tvingande även för svarande från tredjeländer. Därmed skulle medlemsstaternas nuvarande behörighetsbestämmelser för sådana fall inte längre gälla. För att kompensera för att möjligheten till rättslig prövning därmed skulle minska i många medlemsstater och att man inte skulle kunna återropa det allmänna hemvistbaserade behörighetsargumentet föreslår kommissionen också att domstolarna i en medlemsstat där lös egendom som tillhör den svarande är belägen ska vara behöriga, förutsett att 1) ingen annan medlemsstats domstol är behöriga enligt förordningens övriga regler, 2) ”värdet på egendomen inte är oproportionerligt i förhållande till värdet på fordran” och 3) tvisten har ”tillräcklig anknytning” till den medlemsstat i vilken talan väcktes.

Enligt förslaget ska man i undantagsfall kunna vända sig till ett *forum necessitatis*, det vill säga att man ska ha rätt att väcka talan inför domstol i en medlemsstat som tvisten har ”tillräcklig anknytning” till, om ”rätten till en opartisk domstol eller rätten att få tillgång till rättslig prövning så kräver” och om ingen annan medlemsstats domstol har behörighet enligt förordningens övriga behörighetsregler. Talan får under dessa omständigheter väckas a) om ett förfarande inte rimligen kan inledas eller genomföras eller visar sig vara omöjligt i ett tredjeland till vilket tvisten har nära anknytning, eller b) om en dom som meddelats i ett tredjeland inte skulle kunna erkännas och verkställas i den medlemsstat i vilken talan väckts, och erkännande och verkställighet är nödvändigt för att garantera karendens rättigheter.

Utskottet stöder den ståndpunkt som framfördes i parlamentets resolution om grönboken, nämligen att frågan om huruvida förordningens bestämmelser bör utvidgas på detta sätt kräver omfattande samråd och politisk debatt. I nuläget föreslås därför att förordningen kompletteras med bestämmelser om endast delvis ömsesidig verkan för tvister som rör anställning eller konsument- eller försäkringsavtal, för att skydda den svagare parten i dessa situationer.

3. Avtal om val av domstol

Det tycks vara en lämplig lösning att göra avtal om val av domstol effektivare med hjälp av en bestämmelse om att den domstol som parterna har valt för att lösa tvisten mellan dem alltid ska ha prioritet, oavsett var talan väcktes först. Av artikel 32.2 framgår att om ett avtal som avses i artikel 23 föreskriver exklusiv behörighet för en domstol eller domstolarna

i en medlemsstat, ska domstolarna i andra medlemsstater inte vara behöriga att pröva tvisten förrän den domstol eller de domstolar som anges i avtalet förklarar sig obehöriga. Dessutom ska bestämmelsen om litispens i artikel 29 i den föreslagna förordningen inte påverka tillämpningen av artikel 32.2. I skäl 19 anges att avtal om val av domstol måste göras mer effektiva för att ”förhindra rättegångsmissbruk”, och därefter att förordningen bör ge den domstol som anvisas enligt avtalet företräde när det gäller möjligheten att förklara sig behörig, oavsett var talan väcktes först. Och enligt artikel 23.1 ska den valda domstolen ha behörighet ”såvida inte avtalet är ogiltigt enligt lagen i den medlemsstaten”.

4. Skiljeavtal

Kommissionen anser att skiljeavtal bör göras mer effektiva för att ge partsviljan full verkan, och menar att detta särskilt bör vara fallet när den avtalade eller utsedda platsen för ett skiljeförfarande ligger i en medlemsstat. Kommissionen rekommenderar därför särskilda bestämmelser som syftar till att undvika parallella förfaranden och rättegångsmissbruk under sådana omständigheter.

I denna fråga instämmer utskottet med den ståndpunkt som parlamentet framför i sin resolution om grönboken, nämligen att skiljedomar behandlas på ett tillfredsställande sätt i 1958 års New York-konvention och 1961 års Genèvekonvention om skiljedom i internationell handelsrätt, i vilka samtliga medlemsstater är parter. Därför bör skiljedomar inte heller i fortsättningen omfattas av förordningens tillämpningsområde. Skäl 11 och det ovan sagda tydliggör detta.

5. Övriga frågor

Utskottet bekräftar att förbättringar har åstadkommit i fråga om inledande åtgärder.

Utskottet kan stödja förslaget om att ge medlemsstaternas domstolar möjlighet att låta handläggningen av ett mål vila om litispens föreligger och talan först väckts vid en domstol i en icke-medlemsstat i ett ärende mellan samma parter och rörande samma sak.

6. Slutsats

Sammanfattningsvis är utskottet för rättsliga frågor tillfreds med den kompromiss som man kommit fram till med rådet, eftersom den motsvarar parlamentets ståndpunkt på alla viktigare punkter. Den omarbetade förordningen benär ut några av de svårigheter som uppstått på detta område under det senaste årtiondet, och avskaffandet av exekvatur för alla domar på privaträttens område är ett stort framsteg i fråga om medborgarnas och företagens tillgång till rättslig prövning.

**BILAGA: YTTRANDE FRÅN DEN RÅDGIVANDE GRUPPEN, SAMMANSATT AV
DE JURIDISKA AVDELNINGARNA VID EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH
KOMMISSIONEN**

DE JURIDISKA AVDELNINGARNAS
RÅDGIVANDE GRUPP

Bryssel den 8 mars 2011

YTTRANDE

**TILL EUROPAPARLAMENTET
RÅDET
KOMMISSIONEN**

**Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)
KOM(2010)0748 av den 14 december 2010 – 2010/0383(COD)**

I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter, särskilt punkt 9, sammanträdde den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, den 13 januari och den 11 februari 2011 för att bland annat granska ovannämnda förslag från kommissionen.

Vid dessa sammanträden¹ behandlade gruppen förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning, som syftar till att omarbeta rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, och konstaterade enhälligt följande:

1) När det gäller motiveringen skulle det, för att denna skulle ha utarbetats i full överensstämmelse med de relevanta kraven i det interinstitutionella avtalet, ha angetts exakt vilka bestämmelser i den tidigare rättsakten som inte ändras i förslaget, enligt vad som föreskrivs i punkt 6 a iii i detta avtal.

2) Följande delar av texten i förslaget till omarbetning borde ha markerats med den gråskuggning som normalt sett används för att markera ändringar av sakinnehållet:
– i första beaktandedelen orden ”och e”,
– andra meningen i skäl 10,
– i artikel 47.1 orden ”och som rör något av de områden som avses i artikel 37.3”.

---

¹ Gruppen förfogade över den engelska, den franska och den tyska språkversionen av förslaget och arbetade utifrån den engelska, som var textens originalversion.

3) I artikel 28.2 bör hänvisningen till ”bestämmelserna i punkt 2” ändras till en hänvisning till ”bestämmelserna i punkt 1”.

4) I artikel 47.2 bör orden ”artiklarna 50 och 63” ändras till ”artiklarna 50–65, 67, 68 och 72”.

5) I artikel 64 i den engelskspråkiga versionen borde orden ”given in a Member State” och orden ”in the Member State in which recognition, enforceability or enforcement is sought” ha markerats med markörer. (öv.anm.: Motsvarande ord i den svenskspråkiga versionen har markerats med markörer.)

Vid behandlingen av förslaget var gruppen enig om att förslaget inte innehåller några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget eller i detta yttrande. I fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i den tidigare rättsakten tillsammans med dessa ändringar av sakinnehållet konstaterade gruppen vidare att förslaget endast avser en kodifiering av de befintliga rättsakterna, vilken inte ändrar deras sakinhåll.

C. Pennera
Juridisk rådgivare

H. Legal
Juridisk rådgivare

L. Romero Requena
Generaldirektör

10.11.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för rättsliga frågor

över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)
(KOM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD))

Föredragande: Evelyn Regner

KORTFATTAD MOTIVERING

Det bör införas ett nytt avsnitt i förordningen som skulle behandla domstols behörighet över stridsåtgärder. Det har efter hand blivit tydligt av olika rättsfall i EU-domstolen, särskilt ”Vikingmålet”, att det finns visst utrymme för forum shopping, dvs. att man letar upp den domstol som är mest förmånlig för en själv. På grund av bristande behörighet över stridsåtgärder utsågs till exempel en brittisk domstol att fälla avgörande om en stridsåtgärd som hade ägt rum i Finland. Domstolar i medlemsstater utan någon koppling till den aktuella stridsåtgärden fattar alltså beslut i civilrättsliga frågor. Detta går emot andan i och målen med förordningen. Domstolarna i den medlemsstat som har den närmaste anknytningen till stridsåtgärden – rimligen den medlemsstat där åtgärden vidtogs eller ägde rum – bör vara behöriga att besluta i sådana fall.

Kravet på exekvatur bör slopas, men dessförinnan måste man försäkra sig om att detta kompenseras med strikta skyddsåtgärder som ger ett tillräckligt skydd för gäldenärens rättigheter och garanterar en fullständig respekt för de grundläggande rättigheterna.

Under tiden skulle EU-reglerna om exklusiv behörighet med avseende på sak- eller nyttjanderätt till fast egendom kunna utvidgas till att omfatta talan som väckts i ett tredjeland. Regler om domstols behörighet för konsumenter och anställda måste gälla även för företag från tredjeländer.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som

ansvarigt utskott infoga följande ändringsförslag i sitt betänkande:

Ändringsförslag 1

Förslag till förordning Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(1a) Förordning (EG) nr 44/2001 trädde i kraft i mars 2002. Åtta år senare såg kommissionen över hur den fungerade i praktiken och har nu föreslagit nödvändiga ändringar. Denna omarbetning kommer att förbättra tillgången till rättvisa, bland annat genom möjligheten för arbetstagare att väcka talan mot flera svarande i mål om anställningsvillkor i enlighet med artikel 6.1. Denna möjlighet fanns redan i 1968 års Brysselkonvention. När den nu återinförs i förordningen kommer det att gynna arbetstagare som vill väcka talan mot gemensamma arbetsgivare med verksamhet i olika medlemsstater.

Ändringsförslag 2

Förslag till förordning Skäl 1b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(1b) Genom denna förordning införs domstols behörighet i frågor som rör stridsåtgärder. Syftet med detta är att stävja "forum shopping" och säkerställa konsekvens med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II)¹. Den behöriga domstolen bör vara domstolen i den medlemsstat där stridsåtgärden äger rum.

Ändringsförslag 3

Förslag till förordning Artikel 22 – punkt 1 – led aa (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

aa) I förfaranden som rör stridsåtgärder som äger rum i en viss medlemsstat ska domstolarna i denna medlemsstat vara behöriga.

Motivering

Enligt skäl 7 i Rom II-förordningen bör det råda konsekvens mellan de gemenskapsrättsliga instrument som reglerar tillämplig lag och domstols behörighet. En behörighet som motsvarar artikel 9 i Rom II-förordningen bör införas i Bryssel I, så att man undviker forum shopping. I fall med flera svarande (stridsåtgärder) kan ett företag fortfarande välja den behöriga domstol som ter sig mest förmånlig för företagets intressen, något som rimmar illa med målen för Bryssel I-förordningen.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)		
Referensnummer	KOM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD)		
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	JURI 18.1.2011		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	EMPL 15.9.2011		
Föredragande Utnämning	Evelyn Regner 7.7.2011		
Behandling i utskott	12.9.2011	5.10.2011	7.11.2011
Antagande	7.11.2011		
Slutomröstning: resultat	+: 20	–: 15	0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnoch, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni		
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Emilie Turunen		
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Catherine Bearder		

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)		
Referensnummer	COM(2010)0748 – C7-0433/2010 – 2010/0383(COD)		
Framläggande för parlamentet	14.12.2010		
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	JURI 18.1.2011		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	EMPL 15.9.2011		
Föredragande Utnämning	Tadeusz Zwiefka 28.2.2011		
Behandling i utskott	24.5.2011	11.7.2011	22.11.2011
Antagande	11.10.2012		
Slutomröstning: resultat	+: 20	–: 0	0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Gerald Häfner, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka		
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Axel Voss		
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Sylvie Guillaume, Salvatore Tatarella		
Ingivande	15.10.2012		